

DUBROVNIK KAO

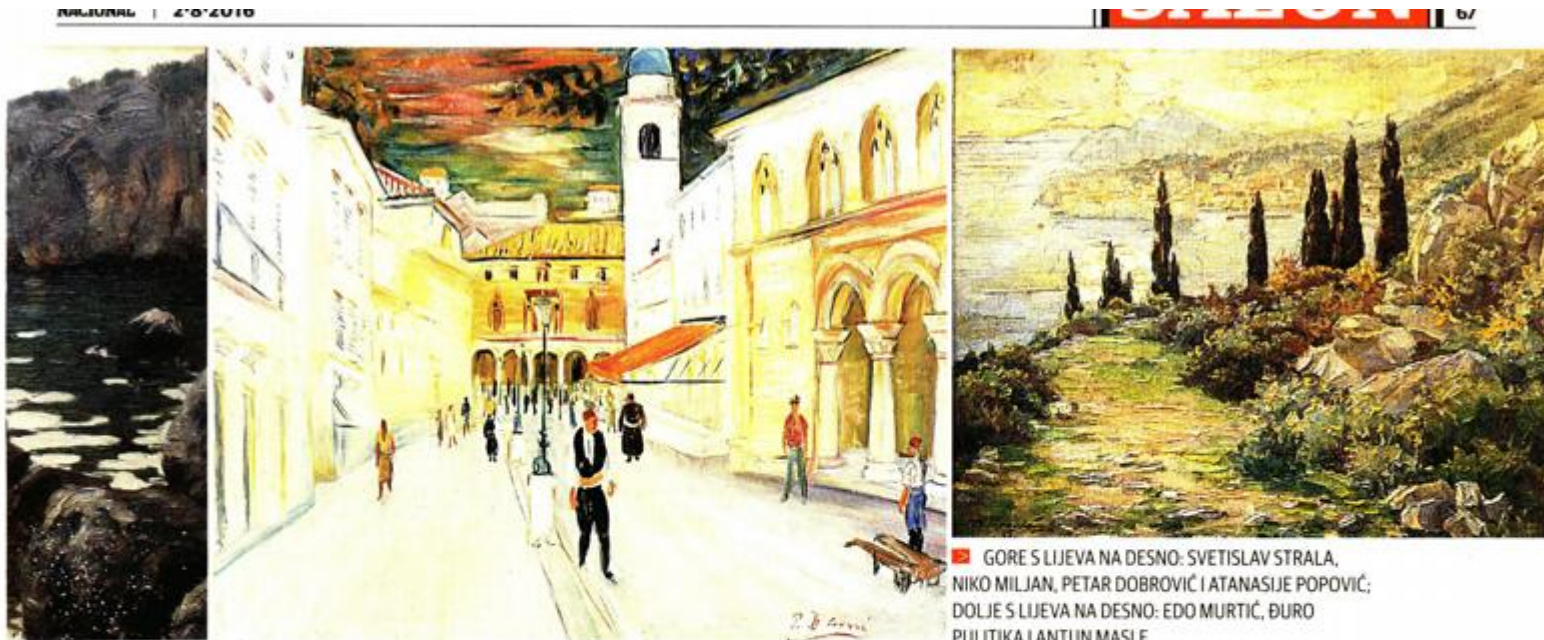
U UMJETNIČKOJ GALERIJU DUBROVNIK DO POČETKA LIST

Tekst: IVA KÖRBLER Foto: UMJETNIČKA GALERIJA DUBROVNIK

U prostoru Umjetničke galerije Dubrovnik prošlog petka otvorena je velika izložba „Dubrovnik - kistom zauvijek sačuvane ljepote grada“ na temu grada Dubrovnik, koji je bio kontinuirana slikarska inspiracija mnogih značajnih velikana domaćeg modernog slikarstva prve i druge polovice 20. stoljeća. Tako su u koncepciju uvrštena djela Petra Dobrovića, Otona Postružnika, Đure Pulitike, Antuna Maslea, Iva Dulčića, Jurja Dobrovića, Ive Šeremeta, Iva Vojvodića, Milana Konjovića, Vlahu Bukovca, Mate Celestina Medovića, Mirka Račkog, Ede Murtića, Peđe Milosavljevića, Atanasija Popovića, Petra Lubarde, Gabre Rajčevića

i Nika Miljana. Ravnateljica Umjetničke galerije Dubrovnik, kustosica Vesna Delić Gozde, ujedno i koautorica izložbene koncepcije uz akademika Tonka Maroevića, istaknula je zašto je Dubrovnik mnogim umjetnicima bio i ostao tako važan motiv inspiracije: „Kanon kao mjesto udivljenja svakoga nasljeđa kulture i mjera kao standard ovoga grada, parametri su kojima su se kretali autori ove izložbe. Ovaj grad kao mitsko mjesto značenja, mjesto rezervirano i za kontempliranje i suočavanje s vlastitim mislima i osjećajima, područje je posebnoga ophođenja namjernika i stalnih posjetitelja, punkt sa sposobnošću privlačenja starih/novih namjernika, ponajviše iz

GORE S LIJEVA NA DESNO: SVETISLAV STRALA, NIKO MILJAN, PETAR DOBROVIĆ I ATANASIJE POPOVIĆ; DOLJE S LIJEVA NA DESNO: EDO MURTIĆ, ĐURO PULITIKA I ANTUN MASLE

IDEALNA MJERA LJEPOTE

PADA TRAJE IZLOŽBA PONAJBOLJIH HRVATSKIH SLIKARA INSPIRIRANIH TIM GRADOM

svojih naslaga urbanističkih tragova u suglasju s okolišem prilagođenim taman toliko da sinergija bude kakva treba biti. Grad s ulicama kao porama usječenim u kamene kubuse arhitekture, koje nude znakove različitih vremena, i trgovima kao pozornicama za razabiranja vlastitih promišljanja, svjedoči kulturnom krajoliku koji stoljećima resi ovaj grad. Kroz vrijeme, grad-polis kao društveno središte političke zajednice, postao je građevinskim marom isklesani stup, nositelj za manifestacije duha i kreacije."

Koautor izložbe, akademik Tonko Maroević, u izložbenom je katalogu istaknuo genezu kontinuirane motivacije slikanja Dubrovnika, koja se održala i sačuvala unatoč izumu fotografije: „Moglo bi se pomisliti da je izumom fotografije smanjena potreba za likovnim

prikazima izvedenima manualnim postupkom, da je aparat uspio zadovoljiti želje svih onih koji nisu mogli proći pokraj slikovitih prizora i uzbudljivih ansambla, a da ih ne nastoje zaustaviti, fiksirati, ponijeti sa sobom. Doista, više nego fotogenični grad, sa svojim brojnim lokalitetima i vizurama, strpljivo je pozirao i još danas (pogotovo!) dolazi u prvome planu ili kao pozadina čitavim gomilama lovaca na sretne trenutke, pristalica brzog okidanja u svrhu tobože dugog pamćenja. Ali fotografija, unatoč svoj lakoći, prihvatljivosti i masovnosti uporabe, nipošto nije dokinula potrebu neposrednog crtačkog ili slikarskog bilježenja vizualnih dojmova." Naime, dubrovački slikar Vlaho Bukovac prvi je u otvorenom pejzažu Dubrovnika, tzv. plain-airu, dakle, izvan ateljea, slikao na autentičnim

lokacijama dubrovačke motive, što je imalo utjecaja i na druge slikare tog vremena pa se u prvim desetljećima 20. stoljeća na području Dubrovnika formirala neka vrsta spontane slikarske likovne kolonije. Na izložbi u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik objedinjeni su neki od najboljih slikarskih radova na temu Dubrovnika, čija je arhitektura - zidine, ulice oko Straduna, ali i lokacije izvan gradskih zidina - bila i ostala značajna mjera slikarske inspiracije. Posebna vrijednost ove izložbe krije se u činjenici da je njezino otvorenje i trajanje tempirano u turistički najfrekventnijem dijelu sezone pa će strani posjetitelji imati priliku upoznati vrhunce hrvatskog modernog slikarstva. Izložbu prati opsežan ilustrirani katalog, bit će otvorena do početka listopada.

